

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 6 prill 2016
Nr. ref.:RK916/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

Rastin nr. KI59/15

Parashtrues

Ljutfi Kačka

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në
Prizren, P. nr. 78/12, të 25 qershorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare,
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu- Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Ljutfi Kačka nga fshati Restelicë, komuna e Dragashit (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës), të cilin e përfaqëson z. Rexhep Kabashi, avokat në Prizren.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prizren - Dega në Dragash (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore), P. nr. 78/12, i 25 qershorit 2013.
3. Parashtruesi i kërkesës Aktgjykimin e kontestuar e ka pranuar në një datë të pasaktësuar.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të lartpërmendorur të Gjykatës Themelore, për të cilin parashtruesi pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), si dhe nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe nenin 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ), si dhe nenin 7 të Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: DUDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 12 maj 2015, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
7. Më 29 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës, me Vendimin GJR. KI59/15, caktoi gjyqtarin Altay Suroy gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja, me Vendimin KSH. KI59/15, caktoi Kolegjin shqyrtyes, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 14 gusht 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës. Të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Themelore.
9. Më 18 gusht 2015, parashtruesi i dërgoi Gjykatës dokumente shtesë.
10. Më 1 shtator 2015, parashtruesi sëri i dërgoi Gjykatës dokumente shtesë.
11. Më 15 mars 2016, Kolegji shqyrtyes e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

12. Më 25 qershor 2013, Gjykata Themelore në Prizren (Aktgjykimi P. nr. 78/12) në kuadër të procedurës kontestimore miratoi kérkesëpadinë e tre paditësve dhe vërtetoi që të njëjtë ishin bashkëpronarë të një patundshmërie në fshatin Restelicë.
13. Përmes këtij Aktgjykimi, parashtruesi i kérkesës i cili në këtë procedurë ishte në cilësinë e të paditurit, ishte obliguar që paditësve t'ua njohë të drejtën e pronësisë.
14. Parashtruesi i kérkesës kishte autorizuar një avokat që ta përfaqësojë atë gjatë procedurave pranë Gjykatës Themelore dhe gjykatave tjera.
15. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore (Aktgjykimi, P. nr.78/12, i 25 qershorit 2013), parashtruesi nuk kishte ushtruar ankesë. Si rrjedhojë, Aktgjykimi kishte marrë formën e prerë.
16. Në bazë të shkresave të lëndës, parashtruesi i kérkesës në një datë të pasaktësuar kundër Aktgjykimit të lartpërmendor të Gjykatës Themelore në Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit parashtroi kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë.
17. Më 8 gusht 2014, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit (Njoftimi KMLC. nr. 70/14) përmes avokatit të tij e kishte njoftuar parashtruesin, që nuk kishte gjetur bazë ligjore për parashtrim të kérkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktgjykimit të formës së prerë të Gjykatës Themelore në Prizren.
18. Më 23 janar 2015, parashtruesi kundër avokatit të lartpërmendor kishte parashtruar kérkesë për inicimin e procedurës disiplinore te Prokurori Disiplinor pranë Odës së Avokatëve.
19. Më 23 janar 2015, parashtruesi i kérkesës kundër Aktgjykimit të lartpërmendor të Gjykatës Themelore në Zyrën e Kryeprokurorit të Shtetit sërisht parashtroi kérkesë për mbrojtje të ligjshmërisë. Në kérkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë, parashtruesi pohoi se avokati i tij, të cilin e kishte autorizuar për ta përfaqësuar atë në çështjen e lartpërmendor kontestimore, e kishte humbur afatin për parashtrimin e kérkesës.
20. Në kérkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, parashtruesi kérkoi që Aktgjykimi i Gjykatës Themelore të anulohet dhe lënda të kthehet në rivendosje në gjykatën e shkallës së parë. Përveç kësaj, parashtruesi në kérkesën e tij pohon se atij i është mohuar e drejta për gjykim të drejtë pasi që avokati i autorizuar nga ai kishte humbur afatin për ankesë dhe si rrjedhojë, e kishte humbur të drejtën e pronës.
21. Më 28 janar 2015, Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit (Njoftimi KMLC Nr. 70/14) e njoftoi parashtruesin që “[...] ka lexuar me vëmendje edhe këtë parashtresë tjetër (që konsiderohet si propozim për paraqitjen e kérkesës për mbrojtjen e ligjshmërisë) dhe në fund ka vërtetuar se nuk ka bazë ligjore që kundër

aktgjykimit të lartpërmendorur të paraqitet kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë dhe në këtë drejtim ka mbetur plotësisht pranë aktit të kësaj Zyre KMLC. nr. 70/14 më 05.08.2014”.

22. Më 28 maj 2015, Komisioni Disiplinor i Odës së Avokatëve të Kosovës përmes Vendimit, R. DK-nr. 17-3/15 avokatin e lartpërmendorur e shpalli përgjegjës për shkelje disiplinore gjatë ushtrimit të detyrës së tij si avokat dhe e dënoi atë me një gjobë të caktuar monetare.
23. Në bazë të shkresave të lëndës, të dorëzuara nga parashtruesi i kërkesës, më 18 gusht 2015, Prokuroria Themelore në Prizren kundër të njëjtët avokat ngriti aktakuzë me arsyen se avokati gjatë ushtrimit të detyrës së tij si përfaqësues i autorizuar, duke mos ushtruar ankesë kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore nuk i kishte përbushur detyrat e tij zyrtare, dhe si rrjedhojë, me qëllim i kishte shkelur të drejtat e personit tjetër.

Pretendimet e parashtruesit

24. Ashtu siç u përmend më lart, parashtruesi në kërkesën e tij pretendon se Gjykata Themelore në Prizren kishte shkelur të drejtën e tij për gjykim të drejtë, të drejtën e tij për mjete juridike dhe të drejtën e tij në pronë të garantuara me Kushtetutë, KEDNJ dhe DUDNJ.
25. Parashtruesi, më tej, pretendon shkeljen e të drejtës për ankim nga ana e Gjykatës Themelore për arsyen se kjo Gjykatë nuk i kishte dorëzuar personalisht atij një kopje të Aktgjykimit të kontestuar.
26. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të anulohet Aktgjykimi i Gjykatës Themelore të 25 qershorit 2013 dhe çështja të kthehet në gjykatën e shkallës së parë për rivendosje.

Pranueshmëria e kërkesës

27. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
28. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

29. Gjykata, gjithashtu, i referohet nenit 47.2 të Ligjit, i cili parasheh:

“Individ mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
30. Më tutje, Gjykata i referohet edhe rregullit 36 (1) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

"(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë vetëm nëse:

[...] (b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar".

31. Gjykata vëren se vendimi i kontestuar është vendim i shkallës së parë në procedurë pranë Gjykatës Themelore dhe se ndaj të njëjtit ishte e lejuar ankesa, e cila do të shqyrtohej nga Gjykata e Apelit.
32. Në bazë të shkresave të lëndës, Gjykata vëren se kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore nuk është paraqitur ankesë.
33. Në lidhje me këtë, parashtruesi i kërkesës pretendon që Gjykata Themelore i ka shkelur të drejtën për ankesë, për arsyen se kjo Gjykatë nuk i kishte dorëzuar edhe atij një kopje të Aktgjykimit. Parashtruesi më tej pohon, se Aktgjykimi i lartpërmendur i ishte dorëzuar vetëm avokatit të tij, i cili nuk e kishte njofshuar me kohë atë për Aktgjykimin e Gjykatës Themelore dhe si rezultat i dështimit të tij për të paraqitur ankesë me kohë, Aktgjykimi i Gjykatës Themelore kishte marrë formën e prerë.
34. Në këtë rast, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kishte autorizuar avokatin e lartpërmendur që ta përfaqësojë atë gjatë procedurave pranë Gjykatës Themelore dhe gjykatave tjera. Gjykata konsideron që veprimet procedurale të ndërmarra nga përfaqësuesi juridik i palës, sipas autorizimit konsiderohen të jenë veprime të vetë palës. Në këtë rast, veprimet e tillë përfshijnë edhe pranimin e vendimeve gjyqësore (Shih rastet KI46/13, KI47/13, KI48/13 dhe KI68/13, Parashtrues Naim Morina, *Bukuriye Drançollı, Avdi Imeri dhe Genc Shala*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri i 5 korrikut 2013).
35. Për më tepër, Gjykata i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, e cila ka konstatuar që "shteti nuk mund të konsiderohet përgjegjës për gabimet e avokatit të caktuar për ndihmë juridike apo të zgjedhur nga i akuzuari" (Shih Kamasiński kundër Austrisë, Nr. 9783/82, GJEDNJ, Aktgjykim i 19 dhjetorit 1989, A. nr. 168). Në mënyrë analoge, Gjykata konsideron që autoritetet publike nuk mund të mbahen përgjegjëse për veprimet e avokatit, aq më tepër në rastin kur avokati është autorizuar nga vetë pala, në këtë rast parashtruesi.
36. Prandaj, bazuar në faktin që kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore nuk është paraqitur ankesë, Gjykata konstaton se parashtruesi nuk i ka shteruar mjetet juridike efektive.
37. Gjykata thekson se parimi i subsidiaritetit kërkon që, para se t'i drejtohen Gjykatës Kushtetuese, parashtruesit duhet t'i shterojnë të gjitha mundësitetë procedurale në procedurë të rregullt, në mënyrë që të parandalojnë shkeljen e të drejtave dhe lirive të njeriut të garantuara me Kushtetutë, apo të korrigojnë shkeljet eventuale të garantuara me Kushtetutë. Rregulli bazohet në supozimin, se rendi juridik i Kosovës siguron mjete efektive ligjore kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese (Shih rastin *Selmouni kundër Francës*,

GJEDNJ, nr. 25803/94, Vendimi i 28 korrikut 1999; dhe Rastin KIo6/10, parashtrues i kërkesës *Valon Bislimi*, Gjykata Kushtetuese, Aktgjykimi i 30 tetorit 2010).

38. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se kërkesa e parashtruesit është e papranueshme, për shkak të mosshterimit të të gjitha mjeteve juridike në dispozicion, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47.2 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47.2 të Ligjit dhe me rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës, më 15 mars 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T' UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Altay Suroy

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

